

РЕШЕНИЕ

№ 5673

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5407** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на К. И. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес - [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Ц., срещу Национална агенция за приходите, с искане за присъждане на обезщетение в размер на 1364,82 лв., представляващо заплатено адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване по административен и съдебен ред на РА № Р-22221020002194-091-001 / 28. 01. 2021 г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на главницата, както и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищеца чрез процесуалния си представител, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба. Поддържа доводите в депозирания по делото писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Ревизионен акт № Р-22221020002194-091-001 / 28. 01. 2021 г. на органи по приходите при ТД на НАП С., са установени задължения на К. И. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], по ЗДДС и ЗДДФЛ общо в размер на 17 467, 15 лв.

С жалба вх. № 94-К-90 / 09. 03. 2021 г., горепосочения РА, е оспорен по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С..

С решение № 755 / 13. 05. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, оспорения РА, е отменен изцяло и преписката е върната за извършване на нова ревизия.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исквата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

В конкретния случай, е безспорно, че е налице незаконосъобразен акт на длъжностни лица, които са органи по приходите към Национална агенция за приходите /НАП/, който е отменен от решаващия орган при провелоето се обжалване по административен ред.

Налице е и надлежен ответник, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като НАП е юридическо лице, на основание чл. 2, ал. 2 от ЗНАП.

С предявената искова молба се твърди, че за обжалването по административен ред е заплатена сумата от 1364,82 лв., съобразно представения договор за правна защита и съдействие от 08. 03. 2021 г.

Съдът намира, че в случая е налице и причинена вреда, която подлежи на обезщетяване.

Видно е, че горепосочения договор за правна защита и съдействие от 08. 03. 2021 г. , е представен (стр. 57 на гърба) и от ответника с писмения отговор, поради което е безспорно, че същия е бил наличен по преписката по административното обжалване и е подаден заедно с жалбата и пълномощното за представителството.

В случая е безспорно, че е налице отменен като незаконосъобразен, административен акт, като това е станало в рамките на развилото се обжалване по административен ред. В същото време, обжалването по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, е задължителна предпоставка за допустимост на съдебното обжалване на основание чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което е нормално ангажирането на адвокатска защита.

Видно от съдържанието на пълномощното, както и от договора за правна защита и съдействие, същите касаят единствено административното обжалване пред директора на Дирекция „ОДОП“, като именно за това производство е договорено възнаграждение в размер на 1364,82 лв., която е заплатена в брой с подписването на

договора.

В същото време е налице и вреда за ищеца, тъй като същият е направил разноски в размер на 1364,82 лв., за обжалването по административен ред на увреждащ го административен акт, като видно договора, същото е заплатено в брой.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в писмения отговор на ответника, че не са налице доказателства за плащане.

Изрично в договора за правно съдействие е посочено, че сумата е платена в брой и договора служи за разписка.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.

При това положение, е доказано извършеното плащане в брой на сумата от 1364,82 лв., извършено съгласно договора за правно съдействие от 08. 03. 2022 г.

Съдът намира, че от извършването на незаконосъобразни действия по издаването на незаконосъобразния акт – Р-22221020002194-091-001 / 28. 01. 2021 г., отменен по съответния ред, ищеца е претърпял вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение в производството по обжалването му по административен ред, който ред, както беше посочено по-горе е задължителна предпоставка за допустимостта на съдебното оспорване. Настоящият състав приема, че ищеца не би заплатил адвокатско възнаграждение и респективно това не би представлявало вреда, ако не бе издадено незаконосъобразния ревизионен акт от данъчните органи. Макар и да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, то адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на лицето вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е предизвикано от издаването на процесния РА. Обстоятелството, че адвокатската защита не е задължителна, не влече по необходимост и извода, че страната няма право да ангажира свой процесуален представител, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издадения незаконосъобразен акт. В съдебната практика се приема, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност.

От друга страна, са неоснователни доводите в писмения отговор на ответника, че нямало окончателно отменен акт, тъй като това не е така. Видно от решението на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е отменен окончателно и изцяло. Това, че преписката е върната за извършване на нова ревизия, съобразно дадените указания, не означава, че няма отменен акт. Новата ревизия ще приключи с нов РА, който ще подлежи на обжалване по съответния ред, като в тази връзка евентуално ще се направят нови разходи.

В същото време, направените в това производство по административно обжалване разноски, няма как да се обезщетят, тъй като липсва специален ред за това.

Съгласно чл. 17, ал. 6 от ДОПК, задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по

приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им. Отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

В настоящия случай, обаче безспорно се доказва извършените разходи за адвокатско възнаграждение, поради което съдът намира иска за основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен.

Съдът намира, че не е налице основание за намаляване на този размер, независимо от направеното възражение за прекомерност, тъй като установените задължения с издадения РА са в общ размер на 17467,15 лв. При съобразяване на този интерес и на основание чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения би се дължало минимално възнаграждение в размер на 1054 лв., като естествено е допустимо завишаване на този размер, тъй като същия е само минимален. Доколкото се претендира с исковата молба 1364,82 лв., не са налице основания за намаляването му поради прекомерност, тъй като разликата от приблизително 300 лева в повече, не е прекомерна. Прекомерна би била тази разлика, която значително, в пъти надвишава определения минимум, какъвто очевидно не е настоящия случай.

Видно е, че така договореното адвокатско възнаграждение е заплатено изцяло на адв. И. Ц., който е имал качеството на адвокат към датата на подаване на жалбата по административен ред, макар и младши, видно от писмото (стр. 75) на САК, но младшите адвокати се ползват с всички права и задължения на адвокат – чл. 20, ал. 5 от ЗА.

Предвид изложеното съдът намира, че така предявения иск, е изцяло основателен и доказан, поради което следва да се уважи.

Само за пълнота следва да се посочи, че представените в съдебното заседание писмени доказателства от страна на процесуалния представител на ищеца са неотнормими към спора, тъй като същите не касаят административното обжалване на издадения РА, като същите са дори след неговата отмяна с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ от 13. 05. 2021 г.

При този изход на спора, ответника следва да заплати направените разходи в настоящото производство, каквото искане е своевременно направено и които съобразно представения (стр. 87) списък от разностите са в размер на 10 лв. държавна такса и 523,50 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор (стр. 10), като същия служи за разписка. Съдът намира, че в случая така заплатеното възнаграждение в размер на 523,50 лв. не следва да бъде намаляван въпреки направеното възражение за прекомерност от страна на ответника. Действително съобразно материалния интерес от 1364,82 лв. минималното възнаграждение по чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения би било в размер на 325,53 лв., но това не означава, че не би могло да се заплати и малко повече, поради което заплатеното в размер на 523,50 лв. не е прекомерно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], да заплати на К. И. М. от [населено място],[жк], бл. 016, вх. „А“, ет. 2, ап. 5, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1364,82 лв. (хиляда триста шестдесет и четири лева и осемдесет и две

стотинки), представляващи направени разноси във връзка с обжалване по административен ред на РА № Р-22221020002194-091-001 / 28. 01. 2021 г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., както и законната лихва от предявяване на исковата молба – 04. 06. 2021 г. до окончателното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], да заплати на К. И. М. от [населено място],[жк], бл. 016, вх. „А“, ет. 2, ап. 5, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 533,50 лв. (петстотин тридесет и три лева и петдесет стотинки), представляващи направените разноси по настоящото делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: